Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (ôsma komora)

z 26. januára 2017 *

„Odvolanie — Európsky poľnohospodársky fond pre rozvoj vidieka (EPFRV) — Výdavky vylúčené z financovania Európskou úniou — Nariadenia (ES) č. 1698/2005, (ES) č. 1975/2006 a (ES) č. 796/2004 — Opatrenia na podporu rozvoja vidieka — Oblasti s prírodným znevýhodnením — Kontroly na mieste — Koeficient hustoty stáda — Spočítanie zvierat“

Vo veci C-373/15 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, podané 15. júla 2015,

Francúzska republika, v zastúpení: pôvodne F. Alabrune, G. de Bergues, D. Colas a C. Candat, neskôr G. de Bergues, D. Colas, F. Fize a A. Daly, splnomocnení zástupcovia,

odvolateľka,

ktorú v konaní podporuje:

Španielske kráľovstvo, v zastúpení: M. A. Sampol Pucurull, splnomocnený zástupca,

vedľajší účastník konania v odvolacom konaní,

ďalší účastník konania:

Európska komisia, v zastúpení: D. Bianchi a G. von Rintelen, splnomocnení zástupcovia,

žalovaná v prvostupňovom konaní,

SÚDNY DVOR (ôsma komora),

v zložení: predseda ôsmej komory M. Vilaras (spravodajca), sudcovia J. Malenovský a M. Safjan,

generálny advokát: N. Wahl,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: francúzština.

Rozsudok

1 Francúzska republika svojím odvolaním žiada zrušiť rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie z 30. apríla 2015, Francúzsko/Komisia (T-259/13, neuverejnený, ďalej len „napadnutý rozsudok“, EU:T:2015:250), ktorým tento súd zamietol jej žalobu smerujúcu k čiastočnému zrušeniu vykonávacieho rozhodnutia Komisie 2013/123/EÚ z 26. februára 2013, ktorým sa z financovania Európskou úniou vylučujú určité výdavky vynaložené členskými štátmi v rámci Záručnej sekcie Európskeho poľnohospodárskeho usmerňovacieho a záručného fondu (EPUZF), v rámci Európskeho poľnohospodárskeho záručného fondu (EPZF) a Európskeho poľnohospodárskeho fondu pre rozvoj vidieka (EPFRV) (Ú. v. EÚ L 67, 2013, s. 20, ďalej len „sporné rozhodnutie“).

Právny rámec

Právo Únie

Nariadenie (ES) č. 1698/2005

2 Článok 4 ods. 1 písm. b) nariadenia Rady (ES) č. 1698/2005 z 20. septembra 2005 o podpore rozvoja vidieka prostredníctvom Európskeho poľnohospodárskeho fondu pre rozvoj vidieka (EPFRV) (Ú. v. EÚ L 277, 2005, s. 1) stanovuje:

„Podpora rozvoja vidieka prispieva k dosiahnutiu týchto cieľov:

…

b) zlepšenie životného prostredia a vidieku podporovaním manažmentu krajiny“.

3 V hlave IV nariadenia č. 1698/2005 nazvanej „Podpora rozvoja vidieka“ sa nachádza kapitola I s názvom „Osi“, ktorá v každom zo štyroch oddielov, ktoré ju tvoria, stanovuje jednotlivé oblasti intervencie a opatrenia, ktoré možno prijať. Oddiel 2 tejto kapitoly I s názvom „Os 2 Zlepšenie životného prostredia a vidieka“ obsahuje okrem iného článok 36, ktorý v písmene a) bodoch i) a ii) uvádza:

„Podpora uvedená v tomto oddiele sa týka:

a) opatrení zameraných na trvalo udržateľné využívanie poľnohospodárskej pôdy prostredníctvom:
   i) platieb za znevýhodnené prírodné podmienky pre poľnohospodárov v horských oblastiach;
   ii) platieb pre poľnohospodárov v oblastiach so znevýhodnenými prírodnými podmienkami, okrem horských oblastí“.

4 Článok 37 ods. 1 a 2 nariadenia č. 1698/2005 je formulovaný takto:

„1. Platby ustanovené v článku 36 písm. a) bodoch i) a ii) sa poskytujú ročne na hektár využívanej poľnohospodárskej pôdy (ďalej len ‚VPP‘) v zmysle rozhodnutia Komisie 2000/115/ES z 24. novembra 1999 týkajúceho sa definícií charakteristík, zoznamu poľnohospodárskych výrobkov, výnimiek z definícií a regiónov a obvodov vo vzťahu k štatistickému zisťovaniu štruktúry poľnohospodárskych fariem [Ú. v. ES L 38, 2000, s. 1; Mim. vyd. 03/028, s. 241].

Platby by mali poľnohospodárom kompenzovať dodatočné náklady a stratu príjmu, ktorá súvisí so znevýhodnenými podmienkami poľnohospodárskej produkcie v dotknutej oblasti.

2. Platby sa poskytujú poľnohospodárom, ktorí sa zaviažu uskutočňovať svoju poľnohospodársku činnosť v oblastiach určených podľa článku 50 ods. 2 a 3 aspoň päť rokov od prvej platby.“

5 Článok 71 nariadenia č. 1698/2005 s názvom „Oprávnenosť výdavkov“ vo svojom odseku 2 stanovuje:

„Výdavky sú oprávnené na príspevok z EPFRV, iba ak sa vynaložili na operácie, o ktorých v súlade s výberovými kritériami stanovenými príslušným subjektom rozhodol riadiaci orgán príslušného programu alebo o ktorých sa rozhodlo na základe jeho zodpovednosti.“

Nariadenie (ES) č. 1975/2006

6 Článok 5 nariadenia Komisie (ES) č. 1975/2006 zo 7. decembra 2006, ktorým sa stanovujú podrobné pravidlá uplatňovania nariadenia Rady (ES) č. 1698/2005, pokiaľ ide o realizáciu kontrolných postupov a krížového plnenia pri opatreniach na podporu rozvoja vidieka (Ú. v. EÚ L 368, 2006, s. 74), s názvom „Všeobecné zásady kontroly“ vo svojich odsekoch 1 a 2 stanovuje:

„1. Bez toho, aby boli dotknuté osobitné ustanovenia tohto nariadenia, členské štáty zabezpečujú možnosť kontrolovať všetky kritériá oprávnenosti stanovené [Úniou] [v právnej úprave Únie alebo – *neoficiálny preklad*] vo vnútroštátnych právnych predpisoch alebo programoch rozvoja vidieka podľa súboru overiteľných ukazovateľov stanovených členskými štátmi.

2. Kontroly príjemcov na mieste uvedené v článkoch 12, 20 a 27 tohto nariadenia a iné kontroly uvedené v pravidlách [Únie] na podporu poľnohospodárstva sa podľa možnosti vykonávajú súčasne.“

7 Z článkov 6 až 8 nariadenia č. 1975/2006 vyplýva, že hlava I tohto nariadenia sa uplatní na podporu poskytnutú podľa článku 36 nariadenia č. 1698/2005, pričom podpora založená na nahlásenej rozlohe plochy sa nazýva „opatrenie, ktoré sa vzťahuje na plochu“. Tieto články ďalej stanovujú, že viaceré ustanovenia nariadenia Komisie (ES) č. 796/2004 z 21. apríla 2004, ktoré ustanovuje podrobné pravidlá na uplatňovanie krížového plnenia, modulácie a integrovaného správneho a kontrolného systému uvedeného v nariadení Rady (ES) č. 1782/2003 z 29. septembra 2003, ktorým sa ustanovujú spoločné pravidlá pre režimy priamej podpory v rámci spoločnej poľnohospodárskej politiky a ktorým sa zavádzajú niektoré režimy podpory pre poľnohospodárov (Ú. v. EÚ L 141, 2004, s. 18; Mim. vyd. 03/044, s. 243), zmeneného a doplneného nariadením Komisie (ES) č. 972/2007 z 20. augusta 2007 (Ú. v. EÚ L 216, 2007, s. 3) (ďalej len „nariadenie č. 796/2004“), sa na účely uvedenej hlavy I uplatnia *mutatis mutandis*.

8 Článok 10 ods. 1 až 4 nariadenia č. 1975/2006 stanovuje:

„1. Žiadosti o podporu a následné žiadosti o platbu sa kontrolujú spôsobom, ktorý zaistí účinné overenie ich súladu s podmienkami na poskytnutie podpory.

2. Členské štáty určia vhodné metódy a prostriedky na overovanie podmienok poskytnutia podpory pre každé podporné opatrenie.

3. Členské štáty využívajú integrovaný správny a kontrolný systém…

4. Overovanie kritérií oprávnenosti pozostáva z administratívnych kontrol a kontrol na mieste.“

9 Článok 12 tohto nariadenia s názvom „Kontroly na mieste“ vo svojom odseku 2 uvádza:

„Na kontroly uvedené v tomto článku sa vzťahuje článok 26 ods. 3 a 4 nariadenia (ES) č. 796/2004.“

10 Podľa článku 14 uvedeného nariadenia s názvom „Všeobecné zásady týkajúce sa kontrol na mieste“:

„1. Kontroly na mieste sú rozvrhnuté na celý rok na základe analýzy rizík, ktoré rozličné záväzky predstavujú v rámci každého opatrenia na rozvoj vidieka.

2. Kontroly na mieste zahŕňajú všetky záväzky a povinnosti užívateľa, ktoré možno skontrolovať v čase návštevy.“

11 Článok 15 nariadenia č. 1975/2006 nazvaný „Prvky kontrol na mieste a určenie plôch“ vo svojich odsekoch 2 a 3 stanovuje:

„2. S ohľadom na kontroly opatrení, ktoré sa vzťahujú na plochu, kontroly na mieste sa vykonávajú v súlade s článkami 29, 30 a 32 nariadenia (ES) č. 796/2004.

…

3. S ohľadom na kontroly opatrení týkajúcich sa zvierat kontroly na mieste sa vykonávajú v súlade s článkom 35 nariadenia (ES) č. 796/2004.“

Nariadenie č. 796/2004

12 Časť II nariadenia č. 796/2004, ktorá sa týka integrovaného administratívneho a kontrolného systému, zahŕňa hlavu III vzťahujúcu sa na kontroly. Kapitola II tejto hlavy nazvaná „Kontroly s ohľadom na podmienky oprávnenosti“, obsahuje oddiel II, ktorý sa týka kontrol na mieste. Tento oddiel sa delí na viacero pododdielov, konkrétne pododdiel I nazvaný „Spoločné ustanovenia“ obsahujúci články 25 až 28 tohto nariadenia, pododdiel II s názvom „Kontroly jednotných žiadostí o podporu na mieste s ohľadom na podporné režimy, ktoré sa vzťahujú na plochu“ obsahujúci články 29 až 33 uvedeného nariadenia a pododdiel III nazvaný „Kontroly na mieste žiadostí o podporu chovu dobytka“, ktorý zahŕňa články 34 až 39 tohto nariadenia.

13 Články 29, 30 a 32 nariadenia č. 796/2004 uplatniteľné na podpory určené na rozvoj životného prostredia a vidieka podľa článku 15 ods. 2 nariadenia č. 1975/2006 stanovujú podrobnosti kontrol na mieste a určenia rozlohy pre opatrenia, ktoré sa vzťahujú na plochu.

14 Článok 35 nariadenia č. 796/2004 stanovuje:

„1. Kontroly na mieste sa vzťahujú na všetok dobytok, na ktorý [všetky zvieratá, na ktoré – *neoficiálny preklad*] boli predložené žiadosti o podporu na základe režimov podpory, ktoré sa majú kontrolovať, v prípade kontrol programov podpory chovu hovädzieho dobytka a taktiež zvieratá hovädzieho dobytka na ktoré sa nežiadala podpora.

2. Kontroly na mieste zahrňujú konkrétne:

a) kontrolu, či počet zvierat prítomných v podniku, na ktoré boli predložené žiadosti o podporu a počet zvierat hovädzieho dobytka na ktoré nebola predložená žiadosť o podporu, zodpovedajú počtu zvierat zavedených do registrov a v prípade zvierat hovädzieho dobytka s počtom zvierat oznámených do automatizovanej databázy zvierat hovädzieho dobytka.

…“

Nariadenie (ES) č. 885/2006

15 Článok 11 ods. 3 nariadenia Komisie (ES) č. 885/2006 z 21. júna 2006, ktorým sa ustanovujú podrobné pravidlá uplatňovania nariadenia Rady (ES) č. 1290/2005, pokiaľ ide o akreditáciu platobných agentúr a iných orgánov a zúčtovania EPZF a EPFRV (Ú. v. EÚ L 171, 2006, s. 90), uvádza:

„Členský štát informuje Komisiu o nápravných opatreniach, ktoré prijal na zabezpečenie súladu s pravidlami Spoločenstva, a o dátume ich skutočného vykonania.

Komisia po preskúmaní všetkých správ vypracovaných zmierovacím orgánom v súlade s kapitolou 3 tohto nariadenia prijme, ak to bude potrebné, jedno rozhodnutie alebo viacero rozhodnutí podľa článku 31 nariadenia [Rady (ES) č. 1290/2005 z 21. júna 2005 o financovaní Spoločnej poľnohospodárskej politiky (Ú. v. EÚ L 209, 2005, s. 1)] s cieľom vylúčiť z financovania Spoločenstva výdavky, ktoré sa neuskutočnili v súlade s pravidlami Spoločenstva, pokiaľ členský štát účinne nevykoná nápravné opatrenia.

Komisia môže pri hodnotení výdavkov, ktoré majú byť vylúčené z financovania Spoločenstva, zohľadniť všetky informácie, ktoré jej oznámi členský štát po uplynutí lehoty uvedenej v odseku 2, ak je to potrebné pre lepší odhad finančnej ujmy spôsobenej rozpočtu Spoločenstva, za predpokladu, že oneskorené odovzdanie informácií je odôvodnené výnimočnými okolnosťami.“

Francúzske právo

16 Obežník DGPAAT/SDEA/C2008-3016 z 5. septembra 2008 stanovuje regulačné podmienky platieb odškodného v súvislosti s prírodným znevýhodnením (ďalej len „POPZ“) na rok 2008 (ďalej len „obežník POPZ“).

17 Bod 7.2 tohto obežníka nazvaný „Kontroly na mieste“ stanovuje, že tieto kontroly zahŕňajú tri časti, pričom prvá sa týka plochy, ktorá je predmetom žiadosti o podporu POPZ, druhá sa týka záväzkov príjemcov podpory a tretia sa týka nahlasovania prostredníctvom internetu. Pokiaľ ide o kontrolu iných záväzkov ako plocha vykonávanú na mieste, tento bod 7.2 spresňuje, že je potrebné pristúpiť najmä k spočítaniu zvierat. Podľa integrovaného administratívneho a kontrolného systému sa hovädzí dobytok kontroluje v rámci podpory poskytovanej na zvieratá a nie výlučne na účely POPZ. Ovce použité na výpočet zaťaženia sú tie, ktoré boli nahlásené na účely získania príspevku na bahnice v žiadosti o tento príspevok podanej v roku predloženia spisu POPZ. Pokiaľ ide o nových žiadateľov, použité ovce sa kontrolujú spočítaním zvierat prítomných v podniku v deň kontroly.

Okolnosti predchádzajúce sporu

18 Okolnosti predchádzajúce sporu a obsah sporného rozhodnutia sú opísané v bodoch 24 až 39 napadnutého rozsudku. Pre potreby tohto konania ich možno zhrnúť nasledujúcim spôsobom.

19 Na základe článku 36 písm. a) bodov i) a ii) nariadenia č. 1698/2005 prijali francúzske úrady program rozvoja francúzskeho vidieka na obdobie rokov 2007 – 2013, ktorý okrem iného stanovuje poskytnutie POPZ poľnohospodárom v oblastiach s prírodným znevýhodnením. Tento program bol schválený rozhodnutím Komisie C (2007) 3446 final z 19. júla 2007. Stanovuje, že na vyplatenie odškodného na plochy určené na pestovanie krmovín poľnohospodárom v oblastiach s prírodným znevýhodnením je nevyhnutné, aby daní poľnohospodári rešpektovali kritérium zaťaženia. Toto kritérium, vyjadrené vo veľkých dobytčích jednotkách na hektár (ďalej len „VDJ“), umožňuje stanoviť rámec pre hustotu stáda prítomného na plochách určených na pestovanie krmovín s cieľom vyhnúť sa fenoménu nadmerného alebo nedostatočného spásania. Zaťaženie je definované na krajskej úrovni a jeho hranice sú stanovené s ohľadom na oblasť alebo podoblasť.

20 Na základe kontroly výdavkov uskutočnených vo Francúzsku z titulu opatrení na rozvoj vidieka Komisia sporným rozhodnutím vylúčila z financovania Úniou určité výdavky prihlásené týmto členským štátom, najmä z dôvodu existencie nedostatkov týkajúcich sa kontrol na mieste vo výške 21 056 869,75 eura a 7 898 813,60 eura, pričom sa domnievala, že išlo o pochybenie pri kľúčovej kontrole, pre ktorú bola stanovená paušálna oprava vo výške 5 %.

21 Zo správneho konania ako celku vyplýva, že Komisia založila finančnú opravu uplatnenú na výdavky uskutočnené z titulu opatrení na rozvoj vidieka na skutočnosti, že audit, ktoré jej útvary uskutočnili, odhalil nedostatky týkajúce sa kontroly hustoty stáda, ktorá sa tiež označuje ako „miera zaťaženia“ v „odvetviach“ hovädzieho dobytka a oviec, ktorá mala byť overená na mieste. Útvary Komisie však konštatovali, že miera zaťaženia nebola pri kontrolách na mieste overená, čo predstavuje nedodržanie článku 14 ods. 2 nariadenia č. 1975/2006.

Konanie pred Všeobecným súdom a napadnutý rozsudok

22 Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 7. mája 2013 podala Francúzska republika žalobu o čiastočné zrušenie sporného rozhodnutia.

23 Podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 30. októbra 2013 Španielske kráľovstvo podalo návrh na vstup vedľajšieho účastníka do konania na podporu návrhov Francúzskej republiky. Uznesením z 2. decembra 2013 predseda deviatej komory Všeobecného súdu tomuto návrhu vyhovel.

24 Francúzska republika na podporu svojej žaloby uviedla tri žalobné dôvody. Prvý žalobný dôvod bol založený na porušení článku 10 ods. 2 a 4, ako aj článku 14 ods. 2 nariadenia č. 1975/2006. Druhý žalobný dôvod sa týkal porušenia článku 2 ods. 2 nariadenia Komisie (ES) č. 1082/2003 z 23. júna 2003, ktoré stanovuje podrobné pravidlá na vykonanie nariadenia (ES) č. 1760/2000 Európskeho parlamentu a Rady vzhľadom na minimálnu úroveň kontrol, ktoré sa majú vykonať v rámci systému na identifikáciu a registráciu hovädzieho dobytka (Ú. v. EÚ L 156, 2003, s. 9; Mim. vyd. 03/039, s. 135), a článku 26 ods. 2 písm. b) nariadenia č. 796/2004. Napokon tretím žalobným dôvodom, ktorý bol uvedený subsidiárne, sa Komisii vytýka protiprávne rozšírenie uplatnenia paušálnej opravy na poľnohospodárske podniky chovajúce ovce, ktoré nemôžu požadovať príspevok na bahnice, a na poľnohospodárske podniky chovajúce hovädzí dobytok kontrolované v rámci identifikácie hovädzieho dobytka alebo príspevkov na hovädzí dobytok.

25 V bodoch 59 až 63 napadnutého rozsudku Všeobecný súd uviedol, že obe časti prvého žalobného dôvodu je potrebné preskúmať spoločne, keďže cieľom oboch bolo, aby Všeobecný súd konštatoval, že Komisia porušila článok 10 ods. 2 a 4, ako aj článok 14 ods. 2 nariadenia č. 1975/2006. Na tieto účely Všeobecný súd preskúmal, či tieto ustanovenia ukladali Francúzskej republike povinnosť pristúpiť k spočítaniu zvierat pri kontrolách na mieste, alebo či administratívne kontroly uskutočnené na základe databázy, ktorá bola zostavená na základe kontrol uskutočnených na mieste, boli primeranou metódou a prostriedkom na overenie podmienok poskytnutia pomoci.

26 Všeobecný súd sa v bodoch 64 až 69 napadnutého rozsudku domnieval, že z článkov 10 a 14 nariadenia č. 1975/2006 vyplýva, že členské štáty musia v rámci kontrol na mieste pristúpiť k spočítaniu zvierat. Zastával však názor, že podľa týchto článkov a článku 35 nariadenia č. 796/2004, ktoré stanovujú kontroly na mieste, majú členské štáty obmedzenú mieru voľnej úvahy, pokiaľ ide o primerané metódy a prostriedky na overenie podmienok poskytnutia pomoci.

27 Vo svojom odôvodnení ďalej v bode 70 uvedeného rozsudku zdôraznil, že žiadne ustanovenie nariadenia č. 1975/2006 nemožno vykladať v tom zmysle, že v prípade, že sa administratívne kontroly uskutočnia s využitím informácií získaných z dôveryhodnej databázy, nie sú vnútroštátne orgány v rámci kontrol na mieste povinné vykonať spočítanie zvierat. Podľa Všeobecného súdu tento výklad

porušuje podľa článku 15 ods. 3 nariadenia č. 1975/2006 a článku 35 nariadenia č. 796/2004 cieľ kontrol na mieste, ktorý spočíva najmä v overení súladu informácií obsiahnutých v databázach zriadených členskými štátmi.

28 Všeobecný súd v dôsledku toho v bode 71 napadnutého rozsudku konštatoval, že Komisia sa správne domnievala, že články 10 a 14 nariadenia č. 1975/2006 stanovujú povinnosť pristúpiť pri kontrolách na mieste uskutočnených podľa článku 15 ods. 3 nariadenia č. 1975/2006 a článku 35 nariadenia č. 796/2004 k spočítaniu zvierat.

29 Ďalej v bodoch 73 až 82 napadnutého rozsudku odmietol tvrdenia Francúzskej republiky založené na súlade kontrol uskutočnených vnútroštátnymi orgánmi s ustanoveniami nariadenia č. 1975/2006.

30 V bodoch 73 až 76 tohto rozsudku Všeobecný súd odmietol tvrdenie, že existencia kontrol na mieste uskutočnených na účely zostavenia databázy oslobodzovala francúzske orgány od uskutočnenia ďalších kontrol na mieste na základe článku 12 a nasl. nariadenia č. 1975/2006. Podľa Všeobecného súdu v tomto ohľade neboli tvrdenia Francúzskej republiky týkajúce sa dôveryhodnosti vnútroštátnej databázy relevantné. Na jednej strane sa domnieval, že pravidlá v oblasti správy a kontroly stanovené v tomto nariadení predstavujú špecifické opatrenia v týchto oblastiach. Na druhej strane zastával názor, že overenia uskutočnené na účely zriadenia tejto databázy nemožno považovať za kontroly na mieste v zmysle uvedeného nariadenia, keďže tieto overenia neboli určené na posúdenie osobitných podmienok opatrení na podporu rozvoja vidieka, ale na kontrolu všetkých zvierat podniku, pre ktoré bola stanovená identifikácia hovädzieho dobytka v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1760/2000 zo 17. júla 2000, ktorým sa zriaďuje systém identifikácie a registrácie hovädzieho dobytka, o označovaní hovädzieho mäsa a výrobkov z hovädzieho mäsa, a ktorým sa zrušuje nariadenie Rady (ES) č. 820/97 (Ú. v. ES L 204, 2000, s. 1; Mim. vyd. 03/030, s. 248).

31 V bode 81 napadnutého rozsudku Všeobecný súd odmietol tvrdenie, podľa ktorého je výklad Komisie v rozpore s kontinuálnou povahou kritéria miery zaťaženia. Podľa tohto súdu, hoci požadovaný počet VDJ musí byť v podniku prítomný počas celého referenčného roku, nevyplýva z toho však, že nie je potrebné uskutočniť kontroly na mieste stanovené nariadením č. 1975/2006. Všeobecný súd vysvetlil, že cieľom týchto kontrol je overiť, že informácie obsiahnuté v databázach slúžiacich na vykonanie administratívnych kontrol sú správne a tieto databázy sú presné. V bode 82 tohto rozsudku tak uviedol, že spočítanie zvierat pri kontrolách na mieste umožňuje vykonať overenia požadované na základe nariadenia č. 1975/2006 a ubezpečiť sa o primeranosti databáz na výpočet miery zaťaženia, hoci neumožňuje zohľadniť parameter týkajúci sa dĺžky prítomnosti zvierat v chovateľskom podniku ani parameter týkajúci sa veku hovädzieho dobytka.

32 V bodoch 84 až 89 napadnutého rozsudku Všeobecný súd odmietol druhý žalobný dôvod.

33 V bodoch 92 až 110 napadnutého rozsudku Všeobecný súd vyhovel prvej časti tretieho žalobného dôvodu, podľa ktorej uplatnenie paušálnej opravy na ovce, pri ktorých nevzniká nárok na príspevok na ovce, je nedôvodné v rozsahu, v akom sa údajné nedostatky systému kontroly na mieste týkali len oviec, ktoré už boli predmetom žiadosti o príspevok na ovce.

34 V bodoch 111 až 114 napadnutého rozsudku Všeobecný súd zamietol druhú časť tretieho žalobného dôvodu.

35 V dôsledku toho Všeobecný súd čiastočne zrušil sporné rozhodnutie v rozsahu, v akom uplatnilo finančnú opravu so zreteľom na opatrenia na podporu rozvoja vidieka, pokiaľ ide o ovce, ktoré neboli predmetom žiadostí o príspevok na ovce na finančné roky 2008 a 2009, a vo zvyšnej časti žalobu zamietol.

Návrhy účastníkov konania pred Súdnym dvorom

36 Francúzska republika navrhuje, aby Súdny dvor:

— zrušil napadnutý rozsudok v rozsahu, v akom ním bol zamietnutý prvý dôvod neplatnosti týkajúci sa sporného rozhodnutia,

— rozhodol s konečnou platnosťou o veci tak, že zruší sporné rozhodnutie v rozsahu, v akom vylučuje určité výdavky vynaložené Francúzskou republikou na os 2 z programu rozvoja francúzskeho vidieka na finančné roky 2008 a 2009, alebo vrátil vec na rozhodnutie Všeobecnému súdu a

— určil, že o trovách konania sa rozhodne neskôr.

37 Komisia navrhuje, aby Súdny dvor:

— zamietol odvolanie ako čiastočne neprípustné alebo ho prinajmenšom zamietol ako nedôvodné a

— zaviazal Francúzsku republiku na náhradu trov tohto konania.

38 Španielske kráľovstvo navrhuje, aby Súdny dvor odvolaniu vyhovel.

O odvolaní

39 Francúzska republika uvádza na podporu svojho odvolania tri odvolacie dôvody.

40 Po prvé tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia tým, že *ex offo* neprihliadol na to, že Komisia sa dopustila porušenia podstatných formálnych náležitostí tým, že sporné rozhodnutie neprijala v primeranej lehote. Po druhé a subsidiárne uvádza, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď zastával názor, že Komisia tým, že uložila povinnosť pri kontrolách na mieste spočítať zvieratá, neporušila články 10 a 14 nariadenia č. 1975/2006. Po tretie tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď sa domnieval, že overenia na mieste uskutočnené v rámci správy identifikácie hovädzieho dobytka alebo príspevkov na ovce nepredstavovali kontroly na mieste v zmysle nariadenia č. 1975/2006.

O prvom odvolacom dôvode

Argumentácia účastníkov konania

41 Svojím prvým odvolacím dôvodom Francúzska republika, ktorú v konaní podporuje Španielske kráľovstvo, tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia tým, že *ex offo* neprihliadol na to, že Komisia, ktorá sporné rozhodnutie neprijala v primeranej lehote, sa dopustila porušenia podstatných formálnych náležitostí. V tejto súvislosti pripomína, že Súdny dvor vo svojom rozsudku zo 4. septembra 2014, Španielsko/Komisia (C-192/13 P, EU:C:2014:2156), už rozhodol, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď sa domnieval, že Komisia nebola povinná dodržať žiadnu lehotu stanovenú právnym predpisom na prijatie rozhodnutí o finančnej oprave. Francúzska republika sa domnieva, že umožniť Komisii prijať takéto rozhodnutia mimo akejkoľvek lehoty by bolo v rozpore nielen so všeobecnou zásadou riadnej správy vecí verejných, ale aj so zásadou lojálnej spolupráce medzi účastníkmi konania, keďže členské štáty sú povinné dodržiavať striktné lehoty.

42 Zastáva názor, že článok 11 ods. 3 nariadenia č. 885/2006 nevyhnutne ukladá Komisii povinnosť rozhodnúť v primeranej lehote po vypracovaní správy zmierovacím orgánom.

43 Domnieva sa, že na účely dodržania primeranej lehoty by mala Komisia prijať rozhodnutie o zúčtovaní v maximálnej lehote šiestich mesiacov od ukončenia zmierovacieho postupu.

44 Komisia spochybňuje argumentáciu Francúzskej republiky.

Posúdenie Súdnym dvorom

45 Francúzska republika sa pri konštatovaní, že Všeobecný súd mal *ex offo* prihliadnuť na porušenie podstatných formálnych náležitostí, keďže Komisia neprijala sporné rozhodnutie v primeranej lehote, odvoláva najmä na rozsudok zo 4. septembra 2014, Španielsko/Komisia (C-192/13 P, EU:C:2014:2156).

46 Z judikatúry Súdneho dvora nesporne vyplýva, že nedodržanie procesných pravidiel týkajúcich sa prijatia aktu spôsobujúceho ujmu, ako je skutočnosť, že Komisia neprijala rozhodnutie v lehote stanovenej normotvorcom Únie, predstavuje porušenie podstatných formálnych náležitostí, ktoré má súd Únie zohľadniť *ex offo* (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 4. septembra 2014, Španielsko/Komisia, C-192/13 P, EU:C:2014:2156, bod 103, ako aj z 24. júna 2015, Nemecko/Komisia, C-549/12 P a C-54/13 P, EU:C:2015:412, bod 92).

47 Treba však konštatovať, že v prejednávanej veci právna úprava Únie v oblasti zúčtovania poľnohospodárskych fondov, najmä článok 11 ods. 3 nariadenia č. 885/2006, nestanovuje lehotu, v ktorej musí Komisia prijať rozhodnutie o ukončení postupu schvaľovania účtovnej závierky, a preto sa judikatúra citovaná v bode 45 tohto rozsudku nemôže uplatniť.

48 Z toho vyplýva, že v prejednávanej veci nie je úlohou Všeobecného súdu, aby *ex offo* prihliadol na porušenie podstatných formálnych náležitostí.

49 V dôsledku toho je potrebné prvý odvolací dôvod zamietnuť.

O druhom odvolacom dôvode

Argumentácia účastníkov konania

50 Svojím druhým odvolacím dôvodom Francúzska republika tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď zastával názor, že Komisia tým, že uložila povinnosť pri kontrolách na mieste spočítať zvieratá, neporušila články 10 a 14 nariadenia č. 1975/2006.

51 Po prvé sa domnieva, že Všeobecný súd skreslil jej argumentáciu, keď podľa neho tvrdila, že články 10 a 14 nariadenia č. 1975/2006 neukladajú povinnosť vykonať kontroly na mieste, pričom Francúzska republika zastávala názor, že tieto ustanovenia neukladajú povinnosť pri týchto kontrolách spočítať zvieratá. Uvádza, že obežník POPZ stanovuje, že francúzske orgány vykonávajú kontroly na mieste a v rámci postupu schválenia účtovných závierok Komisia nespochybnila, že sa takéto kontroly uskutočnili. Okrem toho tvrdí, že na rozdiel od konštatovania uvedeného v bode 62 napadnutého rozsudku neuviedla, že vzhľadom na komplexnosť administratívnych kontrol je spočítanie zvierat na mieste nadbytočné.

52 Po druhé Francúzska republika tvrdí, že v bodoch 65 až 71 napadnutého rozsudku sa Všeobecný súd dopustil viacerých nesprávnych právnych posúdení. Najskôr skreslil obsah sporného rozhodnutia tým, že odôvodnenie Komisie nahradil svojím vlastným odôvodnením. Z tohto rozhodnutia nevyplýva, že by sa Komisia domnievala, že spôsoby kontroly vykonanej francúzskymi orgánmi boli upravené článkom 15 ods. 3 nariadenia č. 1975/2006 a článkom 35 nariadenia č. 796/2004. Ďalej Všeobecný súd nesprávne vyložil a uplatnil článok 15 ods. 3 nariadenia č. 1975/2006 a článok 35 nariadenia č. 796/2004 tým, že sa domnieval, že systém kontroly na základe POPZ musí rešpektovať spôsoby

kontroly stanovené v týchto ustanoveniach, ktoré sa uplatnia na kontrolu opatrení vzťahujúcich sa na zvieratá a nie opatrení, ktoré sa vzťahujú na plochu. Článok 37 ods. 1 nariadenia č. 1698/2005 a príloha tohto nariadenia však stanovujú, že POPZ sú v zmysle článku 6 ods. 2 písm. a) nariadenia č. 1975/2006 opatreniami, ktoré sa vzťahujú na plochu.

53 V dôsledku toho povinnosť vykonať spočítanie zvierat pri kontrolách na mieste na účely overenia kritéria hustoty stáda nemôže vyplývať z článku 15 ods. 3 nariadenia č. 1975/2006 a článku 35 nariadenia č. 796/2004.

54 Po tretie Francúzska republika tvrdí, že v bodoch 66 a 69 až 71 napadnutého rozsudku Všeobecný súd z právneho hľadiska neodpovedal dostatočne, keď zastával názor, že uskutočnenie administratívnych kontrol na základe dôveryhodných databáz nezbavovalo členské štáty ich povinnosti uskutočniť kontroly na mieste a konkrétne ich povinnosti vykonať pri týchto kontrolách spočítanie zvierat s cieľom overiť kritérium hustoty stáda. Podľa Francúzskej republiky článok 14 ods. 2 nariadenia č. 1975/2006, na ktorom je založené sporné rozhodnutie a ktorý Všeobecný súd nepreskúmal, stanovuje, že kontrola na mieste sa týka všetkých záväzkov, ktoré možno v čase návštevy skontrolovať. Spočítanie zvierat počas návštevy však neumožňuje overiť dodržiavanie tohto kritéria, ktoré je vyjadrené vo VDJ, závisí od veku zvierat a stanovuje dodržiavanie priemerných hraníc za rok.

55 Francúzska republika tvrdí, že oprávnenosť sporného rozhodnutia závisí aj od otázky, či francúzske orgány porušili článok 10 ods. 2 nariadenia č. 1975/2006, ktorý stanovuje, že členské štáty definujú vhodné metódy a prostriedky na overovanie podmienok poskytnutia podpory pri každom podpornom opatrení. Databáza použitá na výpočet miery zaťaženia je dostatočne dôveryhodná na to, aby bolo možné vyvodiť záver, že použitie údajov, ktoré sú v nej uvedené, predstavuje primeraný prostriedok overenia podmienok poskytnutia POPZ. V dôsledku toho mal Všeobecný súd dospieť k záveru, že v zmysle uvedeného článku 10 ods. 2 tieto spôsoby kontroly umožňujú primeraným spôsobom zabezpečiť overenie podmienok poskytnutia POPZ, pričom navyše kritérium zaťaženia nie je záväzkom, ktorý je možné skontrolovať prostredníctvom spočítania zvierat v čase návštevy.

56 Komisia spochybňuje argumentáciu Francúzskej republiky.

Posúdenie Súdnym dvorom

57 Najskôr je potrebné uviesť, že Francúzska republika v podstate spochybňuje existenciu povinnosti spočítať zvieratá počas kontrol POPZ uskutočnených na mieste. Ako však vyplýva z bodov 27 a 28 tohto rozsudku, Všeobecný súd sa domnieval, že táto povinnosť vyplýva najmä z uplatnenia článku 15 ods. 3 nariadenia č. 1975/2006 a článku 35 nariadenia č. 796/2004, pričom časť argumentácie Francúzskej republiky smerovala osobitne proti tomuto dôvodu napadnutého rozsudku.

58 V prvom rade treba pripomenúť, že v bodoch 59 až 82 napadnutého rozsudku Všeobecný súd preskúmal spoločne obe časti prvého dôvodu žaloby o neplatnosť s cieľom stanoviť, či ustanovenia nariadenia č. 1975/2006, konkrétne článok 10 a nasl. tohto nariadenia, ukladali povinnosť vykonať pri kontrolách na mieste spočítanie zvierat.

59 Všeobecný súd v bode 64 napadnutého rozsudku uviedol, že „články 10 a 14 nariadenia č. 1975/2006 výslovne nestanovujú povinnosť vykonať spočítanie zvierat počas kontrol na mieste“. Naopak, v bodoch 65 až 67 tohto rozsudku konštatoval, že tieto články a článok 35 nariadenia č. 796/2004 obmedzujú mieru voľnej úvahy členských štátov, pokiaľ ide o metódy a prostriedky kontroly na mieste týkajúcej sa podmienok, ktoré musia príjemcovia podpory splniť, ako aj spôsoby jej uskutočnenia.

60 Všeobecný súd sa v bode 70 napadnutého rozsudku domnieval, že žiadne ustanovenie nariadenia č. 1975/2006 nemožno vykladať v tom zmysle, že umožňuje vnútroštátnym orgánom pri kontrolách na mieste v určitých prípadoch neuskutočniť spočítanie zvierat. Povinnosť spočítať zvieratá vyplýva

z tohto, že sa na kontrolu POPZ uplatnia ustanovenia článku 35 nariadenia č. 796/2004 prostredníctvom odkazu, ktorý je v tomto zmysle uvedený v článku 15 ods. 3 nariadenia č. 1975/2006, najmä s cieľom overiť „vhodnosť informácií uvedených v databázach po tom, ako ich členský štát zostavil“.

61 Všeobecný súd v dôsledku toho v bode 71 napadnutého rozsudku konštatoval, že Komisia sa správne domnievala, že články 10 a 14 nariadenia č. 1975/2006 stanovujú povinnosť vykonať pri kontrolách na mieste spočítanie zvierat.

62 V druhom rade treba konštatovať, že článok 10 ods. 2 nariadenia č. 1975/2006 stanovuje, že členské štáty definujú vhodné metódy a prostriedky na overovanie podmienok poskytnutia podpory pre každé podporné opatrenie. Odsek 4 tohto článku obmedzuje ich právomoc v tomto zmysle tým, že stanovuje, že „overovanie kritérií oprávnenosti pozostáva z administratívnych kontrol a kontrol na mieste“.

63 Z toho vyplýva, že členské štáty sú povinné organizovať kontroly na mieste s cieľom overiť, že dotknutí príjemcovia podpory spĺňajú podmienky poskytnutia stanovené v právnej úprave Únie a vo vnútroštátnej právnej úprave, ktorej podliehajú tieto opatrenia na podporu rozvoja vidieka.

64 Medzi všeobecné zásady spravujúce kontroly na mieste, ktoré sú uvedené v nariadení č. 1975/2006, patrí aj zásada stanovená v článku 14 ods. 2 uvedeného nariadenia, podľa ktorej sa kontroly týkajú všetkých záväzkov a povinností príjemcu, ktoré je možné skontrolovať v čase návštevy.

65 Nariadenie č. 1975/2006 však nestanovuje presné spôsoby kontroly, ktoré sú členské štáty povinné uskutočniť, aby overili, že boli dodržané kritériá oprávnenosti opatrení podpory rozvoja vidieka.

66 Článok 15 ods. 2 nariadenia č. 1975/2006 spresňuje, že tieto kontroly sa uskutočňujú podľa článkov 29, 30 a 32 nariadenia č. 796/2004, ktorých ustanovenia sa týkajú len kontrol na mieste so zreteľom na jednotlivé žiadosti týkajúce sa podporných režimov, ktoré sa vzťahujú na plochu.

67 Preto, keďže článok 35 nariadenia č. 796/2004 týkajúci sa kontrol na mieste vzhľadom na opatrenia, ktoré sa vzťahujú na zvieratá, sa ako taký nemôže uplatniť na kontroly na mieste so zreteľom na opatrenia, ktoré sa vzťahujú na plochu, akými sú POPZ, posúdenie Všeobecného súdu v tejto súvislosti obsahuje nesprávne právne posúdenie.

68 Je však potrebné uviesť, že ak odôvodnenie rozsudku Všeobecného súdu vykazuje porušenie práva Únie, ale jeho výroková časť sa napriek tomu javí ako dôvodná z iných právnych dôvodov, musí byť odvolanie zamietnuté (rozsudky z 10. decembra 2002, Komisia/Camar a Tico, C-312/00 P, EU:C:2002:736, bod 57, ako aj z 26. marca 2009, SELEX Sistemi Integrati/Komisia, C-113/07 P, EU:C:2009:191, bod 81).

69 V prejednávanej veci sa však Všeobecný súd na to, aby dospel k záveru, že Francúzska republika bola pri kontrolách na mieste povinná uskutočniť spočítanie zvierat, odvolal aj na články 10 a 14 nariadenia č. 1975/2006.

70 V tomto ohľade treba pripomenúť, že hoci právna úprava Únie týkajúca sa poskytnutia podpôr a príspevkov výslovne nestanovuje povinnosť členských štátov zaviesť osobitné opatrenia dohľadu a spôsoby kontroly, stále platí, že takáto povinnosť môže nepriamo vyplynúť zo skutočnosti, že na základe dotknutej právnej úpravy musia členské štáty organizovať účinný systém kontroly a dohľadu (pozri rozsudky z 12. júna 1990, Nemecko/Komisia, C-8/88, EU:C:1990:241, bod 16; zo 14. apríla 2005, Španielsko/Komisia, C-468/02, neuverejnený, EU:C:2005:221, bod 35, a z 24. apríla 2008, Belgicko/Komisia, C-418/06 P, EU:C:2008:247, bod 70).

71 Ako však bolo uvedené v bodoch 63 a 64 tohto rozsudku, z bodov 10 a 14 nariadenia č. 1975/2006 vyplýva, že členské štáty musia organizovať kontroly na mieste, aby overili, či príjemcovia opatrení na podporu rozvoja vidieka dodržiavajú podmienky poskytnutia týchto opatrení stanovené právnou úpravou Únie a vnútroštátnou právnou úpravou. Presnejšie, článok 14 ods. 2 tohto nariadenia ukladá členským štátom povinnosť uskutočniť kontroly na mieste týkajúce sa všetkých záväzkov a povinností príjemcu vrátane tých, ktoré vyplývajú z vnútroštátneho práva, ktoré je možné skontrolovať v čase návštevy.

72 V prejednávanej veci program rozvoja francúzskeho vidieka, ktorý bol schválený Komisiou, na účely oprávnenosti na POPZ stanovoval kritérium zaťaženia vyjadrené vo VDJ, ktorého cieľom bolo stanoviť rámec pre hustotu stáda prítomného na plochách určených na pestovanie krmovín s cieľom vyhnúť sa fenoménu nadmerného alebo nedostatočného spásania. Francúzske orgány boli teda povinné počas kontrol na mieste stanoviť kritérium zaťaženia prostredníctvom spočítania zvierat prítomných v podniku v čase návštevy inšpekcie, pričom toto spočítanie je stanovené v bode 7.2 obežníka POPZ, s cieľom overiť, či v danom prípade bolo toto kritérium dodržané, a tým potvrdiť údaje vyplývajúce z administratívnych kontrol.

73 V dôsledku toho boli francúzske orgány povinné pri kontrolách na mieste uskutočniť spočítanie zvierat.

74 Preto treba konštatovať, že ostatné tvrdenia Francúzskej republiky nemôžu spochybniť napadnutý rozsudok a je potrebné ich vyhlásiť za neúčinné. Týka sa to tvrdenia, na základe ktorého sa Francúzska republika domnieva, že Všeobecný súd skreslil jej argumentáciu, keď podľa neho tvrdila, že články 10 a 14 nariadenia č. 1975/2006 neukladajú povinnosť vykonať kontroly na mieste, pričom Francúzska republika zastávala názor, že tieto ustanovenia neukladajú povinnosť pri týchto kontrolách spočítať zvieratá. Rovnako to platí pre tvrdenie, podľa ktorého na rozdiel od konštatovania uvedeného v bode 62 napadnutého rozsudku neuviedla, že vzhľadom na komplexnosť administratívnych kontrol je spočítanie zvierat na mieste nadbytočné.

75 Z vyššie uvedeného vyplýva, že druhý odvolací dôvod musí byť zamietnutý.

O treťom odvolacom dôvode

Argumentácia účastníkov konania

76 Svojím tretím odvolacím dôvodom Francúzska republika tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia tým, že v bodoch 73 až 76 konštatoval, že kontroly na mieste už uskutočnené v rámci správy identifikácie hovädzieho dobytka alebo príspevkov na hovädzí dobytok a ovce nepredstavovali kontroly na mieste v zmysle nariadenia č. 1975/2006.

77 Po prvé uvádza, že tvrdenie uvedené pred Všeobecným súdom, podľa ktorého kontroly na mieste, ktoré už boli uskutočnené na základe tejto správy identifikácie alebo týchto príspevkov, zbavovali francúzske orgány povinnosti spočítať zvieratá pri kontrolách na mieste, vychádza z nariadenia Rady (ES) č. 1782/2003 z 29. septembra 2003, ktorým sa stanovujú spoločné pravidlá režimov priamej podpory v rámci Spoločnej poľnohospodárskej politiky a ktorým sa zavádzajú niektoré režimy podpory pre poľnohospodárov a ktorým sa menia a dopĺňajú nariadenia (EHS) č. 2019/93, (ES) č. 1452/2001, (ES) č. 1453/2001, (ES) č. 1454/2001, (ES) č. 1868/94, (ES) č. 1251/1999, (ES) č. 1254/1999, (ES) č. 1673/2000, (EHS) č. 2358/71 a (ES) č. 2529/2001 (Ú. v. EÚ L 270, 2003, s. 1; Mim. vyd. 03/040, s. 269), a nariadenia č. 1975/2006. Na jednej strane článok 26 druhý odsek nariadenia č. 1782/2003 podľa nej stanovuje, že členské štáty s cieľom vyhnúť sa kumulácii sektorových kontrol rovnakého typu môžu začleniť jednu alebo viac zložiek integrovaného systému správy a kontroly do svojich správnych a kontrolných postupov, aby uplatnili režimy Únie alebo vnútroštátne režimy. Na druhej

strane z článku 5 ods. 2 nariadenia č. 1975/2006 vyplýva, že kontroly na mieste uvedené v článkoch 12, 20 a 27 tohto nariadenia a iné kontroly uvedené v pravidlách na podporu poľnohospodárstva sa podľa možnosti vykonávajú súčasne.

78 Francúzska republika z toho vyvodzuje, že francúzske orgány boli oprávnené kontrolovať dodržiavanie kritéria hustoty stáda, pokiaľ ide o podpory POPZ, súčasne s dodržiavaním podmienok oprávnenosti príspevkov na hovädzí dobytok alebo ustanovení týkajúcich sa identifikácie hovädzieho dobytka. Preto sa domnieva, že Všeobecný súd sa tým, že rozhodol, že kontrolu na mieste podľa článku 12 a nasl. nariadenia č. 1975/2006 a kontrolu na mieste na účely zostavenia databázy nemožno uskutočniť spoločne, dopustil nesprávneho právneho posúdenia.

79 Po druhé sa domnieva, že Všeobecný súd sa tiež dopustil takéhoto nesprávneho posúdenia tým, že v bodoch 73 a 74 napadnutého rozsudku konštatoval, že vzhľadom na podmienky stanovené v článku 12 a nasl. nariadenia č. 1975/2006 bol systém kontroly podpory POPZ na mieste autonómny a nezávislý od systému kontroly na mieste uskutočnenej v rámci identifikácie hovädzieho dobytka a príspevkov na hovädzí dobytok.

80 Francúzska republika nijako nespochybňuje, že tieto články, ktoré upravujú kontroly opatrení POPZ na mieste, predstavujú špecifické opatrenia. Domnieva sa však, že z odôvodnení 2 a 5 nariadenia č. 1975/2006 nevyplýva, že tieto dva typy systému kontroly na mieste sú vzájomne nezávislé. Podľa nej tieto odôvodnenia uvádzajú, že treba stanoviť špecifické pravidlá správy a kontroly s cieľom zohľadniť osobitné charakteristiky režimov podpory uvedených v osi 2. Obsah kritérií oprávnenosti týchto režimov však definujú členské štáty. Za týchto podmienok Komisia v uvedenom nariadení nemôže stanoviť presné opatrenia kontroly, ktoré tieto štáty musia prijať na účely overenia podmienok oprávnenosti každého opatrenia podpory, ktoré je definované v osi 2.

81 Francúzska republika zastáva názor, že jediným cieľom uvedených odôvodnení 2 a 5 je uviesť, že pravidlá správy a kontroly stanovené v rámci prvého piliera spoločnej poľnohospodárskej politiky musia byť predmetom prispôsobenia, ktoré nemožno vykladať v tom zmysle, že členským štátom ukladá povinnosť zdvojnásobiť opatrenia kontroly, ktoré už boli uskutočnené v rámci kontroly podmienok oprávnenosti iného opatrenia podpory. Zavedenie dodatočných kontrol je nevyhnutné len vtedy, ak kontroly už uskutočnené vzhľadom na iné opatrenie podpory nestačili na overenie všetkých podmienok oprávnenosti opatrenia, ktoré patrí do osi 2.

82 Francúzska republika sa domnieva, že kontroly uskutočnené v rámci identifikácie hovädzieho dobytka a príspevkov na hovädzí dobytok umožňujú overiť mieru zaťaženia opatrení podpory POPZ. Pokiaľ ide o ovce, boli vykonané dodatočné opatrenia kontroly, a síce spočítanie zvierat pri kontrolách na mieste.

83 Komisia sa domnieva, že prvá časť tohto dôvodu je neprípustná, keďže Francúzska republika spomenula článok 26 prvý odsek nariadenia č. 1782/2003 a článok 5 ods. 2 nariadenia č. 1975/2006 po prvýkrát až v štádiu odvolania.

84 Okrem toho sa domnieva, že Francúzska republika tieto ustanovenia vykladá nesprávne. Článok 26 prvý odsek nariadenia č. 1782/2003 len stanovuje, že členské štáty dbajú na to, aby sa správne a kontrolné postupy používali s ohľadom na režimy podpory vymenované v prílohe V tohto nariadenia v súlade s integrovaným systémom a aby z tohto vyvodili určité dôsledky. Článok 5 ods. 2 nariadenia č. 1975/2006 zase tým, že upravuje kontroly stanovené v pravidlách Únie na podporu poľnohospodárstva, sa netýka kontrol na mieste uskutočnených na účely identifikácie a registrácie hovädzieho dobytka. Stanovuje, že tieto kontroly sa musia uskutočniť súčasne, k čomu v prejednávanej veci nedošlo.

85 Komisia spochybňuje druhú časť tohto odvolacieho dôvodu, keďže podľa nej Francúzska republika tvrdí, že na opatrenia pomoci prijaté v rámci rozvoja vidieka sa nevzťahuje povinnosť rešpektovať špecifické ustanovenia práva Únie z dôvodu, že ich kritériá oprávnenosti spadajú do oblasti vyhradenej

členským štátom. Uvádza, že spôsoby kontroly na mieste uskutočnenej v prejednávanej veci nezodpovedajú požiadavkám nariadenia č. 1975/2006. Navyše časť uvedenej argumentácie predstavuje nový odvolací dôvod.

Posúdenie Súdnym dvorom

86 Svojím tretím odvolacím dôvodom Francúzska republika spochybňuje dôvody, ktoré Všeobecný súd uviedol v bodoch 73 až 76 napadnutého rozsudku a v ktorých sa domnieval, že existencia kontrol na mieste uskutočnených na účely zostavenia databáz, najmä v rámci správy identifikácie hovädzieho dobytka alebo príspevkov na hovädzí dobytok, nezbavuje francúzske orgány povinnosti uskutočniť nové kontroly. Podľa Všeobecného súdu pravidlá v oblasti správy a kontroly stanovené v nariadení č. 1975/2006 predstavujú špecifické opatrenia v týchto oblastiach, pričom overenia uskutočnené s cieľom zostaviť databázy nepredstavujú kontroly, keďže „neboli určené na posúdenie osobitných podmienok opatrení na podporu rozvoja vidieka“, ale na kontrolu všetkých zvierat podniku, pre ktoré bola stanovená identifikácia hovädzieho dobytku v súlade s nariadením č. 1760/2000.

87 Najskôr treba konštatovať, že hoci Francúzska republika vo svojom treťom odvolacom dôvode uvádza príspevky na ovce, Všeobecný súd v bode 74 napadnutého rozsudku zdôraznil kontroly na mieste uskutočnené v rámci správy príspevkov na hovädzí dobytok, na ktoré sa odvolanie zameriava v argumentácii uvedenej na podporu tohto odvolacieho dôvodu. Preto je potrebné vyhlásiť tento odvolací dôvod v rozsahu, v akom sa týka príspevkov na ovce, za neprípustný z dôvodu nepresnosti.

88 Vzhľadom na to je opodstatnené konštatovať, rovnako ako tvrdí Komisia, že Francúzska republika v prvej časti tohto odvolacieho dôvodu odkazuje po prvýkrát v štádiu odvolania na článok 26 prvý odsek nariadenia č. 1782/2003 a článok 5 ods. 2 nariadenia č. 1975/2006 na podporu tvrdenia, že kontroly na mieste už uskutočnené v rámci správy identifikácie hovädzieho dobytka alebo príspevkov na hovädzí dobytok zbavovali francúzske orgány povinnosti spočítať zvieratá pri kontrolách na mieste stanovených v nariadení č. 1975/2006.

89 Treba však uviesť, že Francúzska republika vo svojej žalobe o neplatnosť tvrdila, že kontroly na mieste už uskutočnené na účely zostavenia databázy s cieľom správy identifikácie hovädzieho dobytka alebo príspevkov na hovädzí dobytok zbavovali francúzske orgány povinnosti uskutočniť kontroly na mieste podľa článku 12 a nasl. nariadenia č. 1975/2006.

90 Francúzska republika tým, že sa v štádiu odvolania odvoláva na uplatnenie článku 26 prvého odseku nariadenia č. 1782/2003 a článku 5 ods. 2 nariadenia č. 1975/2006 v prejednávanej veci, uvádza právne základy odôvodňujúce argumentáciu, ktorú uviedla v konaní na prvom stupni.

91 V konaní, v ktorom je medzi účastníkmi sporný výklad a uplatnenie ustanovení práva Únie, je však úlohou súdu Únie, aby uplatnil právne predpisy relevantné pre vyriešenie sporu, a to v prvostupňovom konaní na skutočnosti, ktoré mu predložili účastníci konania, a v štádiu odvolania na dôvody, ktorými Všeobecný súd odpovedal na argumentáciu, ktorá mu bola predložená.

92 So zreteľom na to, že odvolanie napáda posúdenie, ku ktorému Všeobecný súd dospel v bodoch 73 až 76 napadnutého rozsudku, nemožno tvrdenie založené na tom, že Komisia porušila článok 26 prvý odsek nariadenia č. 1782/2003 a článok 5 ods. 2 nariadenia č. 1975/2006 považovať za nové, a je potrebné ho preskúmať z vecnej stránky.

93 V tomto ohľade treba uviesť, že z dôvodu veľmi všeobecného charakteru povinností, ktoré členským štátom ukladá článok 26 prvý odsek nariadenia č. 1782/2003, nie je toto ustanovenie relevantné na účely určenia, či kontroly na mieste už uskutočnené z titulu správy identifikácie hovädzieho dobytka alebo príspevkov na hovädzí dobytok oslobodzovali francúzske orgány od povinnosti spočítať zvieratá pri kontrolách na mieste stanovených v článkoch 10 a 14 nariadenia č. 1975/2006.

94 Naopak, článok 5 ods. 2 nariadenia č. 1975/2006 výslovne stanovuje, že kontroly na mieste uvedené v článkoch 12, 20 a 27 tohto nariadenia a iné kontroly uvedené v pravidlách Únie na podporu poľnohospodárstva sa podľa možnosti vykonávajú súčasne.

95 Je nesporné, že na kontroly na mieste, ktoré sa musia uskutočniť z titulu POPZ, sa uplatní článok 12 nariadenia č. 1975/2006.

96 V dôsledku toho článok 5 ods. 2 nariadenia č. 1975/2006 v zásade členským štátom umožňuje, aby uskutočnili kontroly na mieste z titulu opatrení zameraných na trvalo udržateľné využívanie poľnohospodárskej pôdy, ktoré sú stanovené v článku 36 písm. a) nariadenia č. 1698/2005, akými je aj POPZ, zároveň s ostatnými kontrolami stanovenými v pravidlách Únie na podporu poľnohospodárstva.

97 Z toho vyplýva, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia tým, že v bode 74 napadnutého rozsudku konštatoval, že systém kontrol na mieste, ktoré treba uskutočniť na základe článku 12 a nasl. nariadenia č. 1975/2006, je autonómny a nezávislý od kontrol uskutočnených v rámci správy identifikácie hovädzieho dobytka alebo príspevkov na hovädzí dobytok, pričom nestanovil, či posledné uvedené kontroly sú kontrolami upravenými v pravidlách Únie na podporu poľnohospodárstva v zmysle článku 5 ods. 2 uvedeného nariadenia, ani to, či mohli byť uskutočnené súčasne s kontrolami upravenými v článku 12 a nasl. tohto nariadenia.

98 Preto bez toho, aby bolo potrebné skúmať druhú časť tretieho odvolacieho dôvodu, treba vyhovieť prvej časti tohto dôvodu, a na základe toho zrušiť napadnutý rozsudok.

O žalobe pred Všeobecným súdom

99 Podľa článku 61 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, ak Súdny dvor zruší rozhodnutie Všeobecného súdu, môže sám rozhodnúť o veci samej, ak to stav konania dovoľuje.

100 V tomto prípade to tak nie je.

101 Odpoveď na otázku, či kontroly uskutočnené v rámci správy identifikácie hovädzieho dobytka alebo príspevkov na hovädzí dobytok sú kontrolami upravenými v pravidlách Únie na podporu poľnohospodárstva v zmysle článku 5 ods. 2 nariadenia č. 1975/2006, by mohla viesť k tomu, že Všeobecný súd bude povinný opätovne preskúmať druhú časť tretieho dôvodu žaloby o neplatnosť, hoci odôvodnenie napadnutého rozsudku týkajúce sa tejto druhej časti nebolo v rámci tohto odvolania spochybnené.

102 V dôsledku toho je namieste vrátiť vec Všeobecnému súdu s tým, že o trovách konania sa rozhodne neskôr.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (ôsma komora) rozhodol a vyhlásil:

1. **Rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie z 30. apríla 2015, Francúzsko/Komisia (T-259/13, neuverejnený, EU:T:2015:250), sa zrušuje.**

2. **Vec sa vracia Všeobecnému súdu Európskej únie.**

3. **O trovách konania sa rozhodne neskôr.**

Podpisy